

hvordan samarbejdet mellem forsvarsforligspartierne er organiseret, og om man stadig væk har et sådant 11-mands-udvalg, og i hvilken form formanden for Folketingets Forsvarsudvalg vil sikre, at udvalget og Folketinget ikke bliver omgået af en sådan udenomsparlamentarisk virksomhed, som man dermed har etableret.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og det er sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti savner vi altså stadig væk et svar fra regeringen på, om man vil overholde grundloven – forstået på den måde, at man vil forelægge et spørgsmål om ændringer i SFOR-styrken for Folketinget via et beslutningsforslag eller via Det Udenrigspolitiske Nævn. Der er de to muligheder.

Det, der nævnes i betænkningen fra partierne bag forsvarsforliget, kan ikke bruges til noget, for det overholder ikke grundloven. Derfor vil jeg spørge regeringen direkte: Vil man overholde grundloven, og medfører det, at Folketinget bliver informeret om det her, eller vil man ikke?

Alternativet for de partier, der gerne vil informeres – ud over forsvarsforligspartierne – er jo, at vi må kalde regeringens ministre i samråd resten af sommeren, at vi, hver eneste gang der er en ændring i SFOR-styrken eller i KFOR-styrken, eller hvad det nu bliver, må bede Folketingets udvalg om at træde sammen for at få en redegørelse for, hvad der skal ske.

Det er jo ikke små ændringer, det er jo ca. halvdelen af vores styrke i Bosnien, har vi forstået på forsvarsministeren, der skal ændres ved, så derfor vil jeg godt spørge forsvarsministeren: Skal vi kaldes i samråd, eller får vi en ordentlig orientering her?

Formanden:

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo godt undre sig over, hvorfor regeringen eller hr. Hans Engell ikke vil svare præcist på det spørgsmål. Måske er der lidt uenighed om nogle ting, det ved jeg ikke, men det, det drejer sig om for os, er at gøre det fuldstændig klart for omverdenen, for os selv og for

Folketinget, hvad det egentlig er, der skal ske med de styrker, vi har i udlandet.

Det siger sig selv, at når der i grundloven står, at Folketinget skal orienteres om spørgsmål og rådføres om spørgsmål af større udenrigspolitisk rækkevidde, ja, så skal man selvfølgelig overholde det, og der er det bare beklageligt, at Folketinget ikke får besked fra regeringen, at Det Udenrigspolitiske Nævn ikke får besked fra regeringen om, hvad det er, der skal ske. Det må vi så prøve på at agere efter. Det kan godt være, det bliver nødvendigt at indkalde samråd, hver gang der bliver truffet en lidt større beslutning på det udenrigspolitiske område, hvis man altså ikke vil rådføre sig med nævnet.

Tilbage til selve beslutningsforslag nr. B 148, så er det jo selvfølgelig sådan, som det også fremgår af vores betænkning, at vi støtter forslaget. Vi mener, at der nu er en fred at bevare, og det er vigtigt, at også Danmark signalerer, at det vil vi selvfølgelig gøre ved at sende de styrker ned, der skal til for at bevare den fred.

Vi har i forbindelse med udvalgsbehandlingen talt meget om, at det, der har været afgørende for os, er, om freden egentlig kan bevares, og at UCK bliver afvæbnet, og vi har i forbindelse med behandlingen af forslaget, jeg vil ikke sige fået garanti for, men fået klare meldinger fra regeringen om, at det via den aftale, der er lavet, og via følgevirkningerne af aftalen nu ser ud til, at man kan få afvæbnet UCK under ordnede forhold. Men det er selvfølgelig klart, at en forudsætning for, at de styrker, vi har dernede, kan have en god sikkerhed for, at de kan komme hjem igen i god behold, jo altså er, at UCK også holder sig i tøjret, og at UCK bliver afvæbnet i overensstemmelse med den aftale, som er lavet.

Derudover har vi også i forbindelse med udvalgsbehandlingen været meget bekymret for, at regeringen ikke har villet lægge en plan for, hvad der skal ske med de flygtninge fra Kosovoområdet, der nu er i Danmark. Vi undrer os meget over, at vi nu er i gang med at lære flygtninge fra Kosovo dansk, medens det altså nu ser ud til, at man får fred dernede, at man får ordnede forhold, der kan medføre, at flygtningene kan vende hjem igen. Derfor er det selvfølgelig beklageligt, at vi hverken i forbindelse med det ene eller det andet spørgsmål til forslaget, og der henviser jeg til spørgsmål nr.